

ΚΟΡΕ. ΥΔΡΟ.

ΜΙΑ ΜΠΑΝΤΑ ΜΕ ΡΕΥΜΑ

ΤΗΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΣΙΜΟΥ

Ο Παντελής Δημητριάδης, στιχουργός, ιδρυτής και ψυχή του γκρουπ, μας μιλά για τη δημοκρατία που δεν υπήρξε ποτέ, τις χαμένες αξίες της Δύσης, την αγάπη, τη δραχμή και για το φόβο του ότι ο Έλληνας δεν θα αλλάξει ποτέ.

Οι Κόρε. Ύδρο, δημιουργήθηκαν στην Κέρκυρα -όπου συνεχίζουν να έχουν τη βάση τους- το φθινόπωρο του 1993 από τον Παντελή Δημητριάδη και τον Γιώργο Αρβανιτάκη. Το όνομά τους τότε ήταν Κορεσμένοι Υδρογονάνθρακες μέχρι να επικρατήσει η συντόμηση Κόρε. Ύδρο. Εκείνα τα χρόνια ήταν ακόμη μαθητές και μοίραζαν τις μουσικές τους από χέρι σε χέρι σε μερικές δεκάδες αντίτυπα. Ο πρώτος τους κανονικός δίσκος κυκλοφόρησε το 2003 με τον τίτλο *Αν Όλα Τέλειωναν Εδώ*. Ακολούθησε η *Φτηνή Ποπ για την Ελίτ*, που τους έφερε πιο κοντά στο ευρύ κοινό. Το 2009 βγήκε το cd *Όλη η Αλήθεια για τα Παιδιά του '78*, ενώ το 2003 οι *Απλές Ασκήσεις στον Υπαρξισμό* ήρθαν για να αποτελέσουν ένα από τα ιδανικότερα σάουντρακ που γεννήθηκαν στην Ελλάδα της κρίσης.

Η σύσταση του συγκροτήματος αλλάζει σχεδόν με την κυκλοφορία κάθε δίσκου. Σήμερα τους Κόρε. Ύδρο, αποτελούν οι Αλέξανδρος Μακρής, Παντελής Δημητριάδης (δεξιά), Μάριος Πλασκασοβίτης, Παντελής Πέτρου και Άγγελος Σερέμης.

ΕΛΛΕ: Ο τελευταίος σας δίσκος τιλοφορείται *Απλές Ασκήσεις στον Υπαρξισμό*. Υπάρχουν περιθώρια, χρόνος για ασκήσεις υπαρξισμού όταν αυτό που προέχει είναι η επιβίωση;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Η μεγάλη παγίδα είναι να θυσιάσουμε τη διερώτηση στο βωμό της επιβίωσης. Πόσο μάλλον όταν αυτό που διακυβεύεται είναι, όπως το θέτετε, η ίδια η ύπαρξή μας.

ΕΛΛΕ: Διδάσκετε την ελληνική γλώσσα. Ποιος έχει μεγαλύτερη δύναμη, οι λέξεις ή οι νότες;

Π.Δ.: Έχω σπουδάσει γλωσσολογία. Εργάστηκα περιστασιακά στο χώρο της εκπαίδευσης διδάσκοντας ελληνικά ως ξένη γλώσσα. Η ενασχόλησή μου με την τραγουδοποιία είναι ασύγκριτα πιο έντονη και πιο σημαντική για εμένα, όσο η ίδια η ζωή.

ΕΛΛΕ: «Θα κλαίμε ακόμα τις αξίες της Δύσης μία μία, μα ο κύκλος είχε προ αιώνων κλείσει για τη δημοκρατία...». Η ελπίδα για να ανοίξει αυτός ο κύκλος υπάρχει;

Π.Δ.: Σ' αυτόν το στίχο αναφέρομαι στη δημοκρατία με την ακριβή ετυμολογική της έννοια. Θέλω δηλαδή να πω ότι ο σύγχρονος δυτικός πολιτισμός βασίστηκε μεν σ' αυτή την αξία, αλλά με πολύ παραλλαγμένη έννοια που όλο και ξεφτίζει με τα χρόνια. Είναι αστείο, λοιπόν, να μιλάμε για έλλειμμα δημοκρατίας, καθώς λείπει κάτι μόνο εφόσον υπήρχε προηγουμένως.

ΕΛΛΕ: Έχετε μια μικρή εμμονή με τη δραχμή στο τελευταίο άλμπουμ. Στο cd απεικονίζεται ένα κέρμα, στο οπισθόφυλλο το παλιό πεντακοσάριο, ενώ υπάρχει και αναφορά στο κομμάτι *Ποτέ δεν Ήμουν Μόνος Τελικά*. Πώς εξηγείται αυτή η αναφορά;

Π.Δ.: Όλα ξεκίνησαν από το στίχο που αναφέρετε. Ήταν η περίοδος που η προοπτική της εξόδου από το κοινό νόμισμα και της επιστροφής στο εθνικό προβαλλόταν έ-

ντονα και από τα δύο κυρίαρχα ιδεολογικά στρατόπεδα των τελευταίων ετών ως λύση ή καταστροφή ανάλογα. Ο στίχος ισορροπεί κάπου στη μέση, στον τρόπο και την, έστω και διεστραμμένη, ηδονή.

ΕΛΛΕ: Στη *Συμφιλίωση* δικαιολογείτε τον εχθρό σας με τη φράση «απλά μια πίστη σε τύφλωσε». Τι άλλο μας τυφλώνει πέρα από την πίστη; Και πώς έρχεται το φως;

Π.Δ.: Μας τυφλώνουν η ιδεολογία, το συναίσθημα, όταν παίρνουν τη μορφή εμμονής. Το φως κατ' εμέ έρχεται όταν συμφιλιωνόμαστε με την ετερότητα.

ΕΛΛΕ: Στους στίχους σας συνυπάρχουν λυρισμός, σκληρότητα, θόρυβος και ψυχία, μελωδία, έρωτας, χιούμορ, σάτιρα, πικρή αλήθεια, πραγματικότητα, παραμύθια και πολιτικά σχόλια. Δεν είναι ένα επικίνδυνο κοκτέιλ αυτό;

Π.Δ.: Αν είναι, ίσως έχω κατακτήσει κάτι.

ΕΛΛΕ: Σε ό,τι έχετε τραγουδήσει, όσο σαρδόνιο, σκοτεινό κι αν είναι, πάντα κάπου εκεί εμφανίζεται ο έρωτας. Είναι η μεγα-

λύτερη κινητήρια δύναμη;

Π.Δ.: Νομίζω πως ναι. Θα την όριζα μάλλον και συναισθηματική ανταπόκριση στην ομορφιά, όταν την έχεις και όταν δεν την έχεις.

ΕΛΛΕ: Έχετε/έχουμε υπάρξει *Εραστής του Απόλυτου Τίποτα*;

Π.Δ.: Το τραγούδι στο οποίο αναφέρατε είναι μια δική μου απάντηση στο πάσης φύσεως bullying. Έχω υπάρξει θύμα, αλλά και θύτης, ευτυχώς στιγμιαία, στην εφηβεία μου. Και είναι η μόνη στιγμή για την οποία έχω πραγματικά μετανιώσει στη ζωή μου.

ΕΛΛΕ: Οι εμφανίσεις σας έχουν κάτι διονυσιακό. Είναι κάτι συγκεκριμένο που επιδιώκετε στην επαφή σας με το κοινό;

Π.Δ.: Όχι, αυτό που συμβαίνει προκύπτει αυθόρμητα, τίποτα δεν είναι προσχεδιασμένο. Οι αραιές εμφανίσεις συμβάλλουν σ' αυτό, κάθε φορά είναι σαν την πρώτη.

ΕΛΛΕ: Έχετε υπογράψει και την ποιητική συλλογή *Ξε-*

καθάρισμα Λογαριασμών (εκδ. Εξώστης). Πόσο διαφορετικό είναι να γράφετε στίχους για ποιήματα;

Π.Δ.: Απλώς δεν με δεσμεύουν οι κανόνες της τραγουδοποιίας. Υπάρχουν ποιήματα σ' αυτή τη συλλογή που θα συμπεριληφθούν σε μια επερχόμενη κυκλοφορία.

ΕΛΛΕ: Οι άνθρωποι που ζουν μακριά από την Αθήνα αντιλαμβάνονται άραγε διαφορετικά την κρίση;

Π.Δ.: Μπορώ να μιλήσω μόνο για εμένα. Προσωπικά δεν βιώνω κάποια ιδιαίτερη αλλαγή, το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου το έχω περάσει στην ανεργία. Σπούδασα κάτι που μου παρείχε σχεδόν αποκλειστικά γνωστικά εφόδια και ελάχιστες επαγγελματικές προοπτικές. Δεν έχω μετανιώσει γι' αυτό, ίσως και εκ του ασφαλούς, καθώς είχα χρόνο για να ασχοληθώ με αυτό που ήθελα. Εξάλλου έχω συνειδητοποιήσει ότι η δημόσια εκπαίδευση στη χώρα μας, και, ως κομμάτι της, το σύστημα απορρόφησης των εκπαιδευτικών σ' αυτή, είναι μια πολύ μεγάλη απάτη.

ΕΛΛΕ: Έχετε δηλώσει πως δεν είστε αντιμνημονιακός και ότι είχατε πιστέψει σε μια ορθολογική εξυγίανση. Τώρα σε τι πιστεύετε;

Π.Δ.: Αρνούμαι να πάρω μέρος στο παιχνίδι της πόλωσης, που στην ουσία εξυπηρετεί μόνο τη στασιμότητα. Όσο για την εξυγίανση, φοβάμαι ότι όλες οι παθογένειες του παρελθόντος, τις οποίες δαιμονοποιούμε σήμερα, είναι τόσο βαθιά χαραγμένες μέσα μας, που είναι πολύ δύσκολο να ξεριζωθούν. Τείνω να πιστέψω ότι ο Έλληνας δεν αλλάζει στην ουσία του. Θα πρέπει να γίνει κάτι πολύ δραστικό, ένα πολύ μεγάλο ταρακούνημα άλλης τάξεως, δεν ξέρω...

ΕΛΛΕ: Στο *Ποτέ δεν Ήμουν Μόνος* κάνετε χρήση πολιτικής ορολογίας για να μιλήσετε για έρωτα. Κατά πόσον η αγάπη είναι πολιτική πράξη;

Π.Δ.: Η πολιτική ως αλληγορία και όχι μόνο νομίζω ότι μπορεί να χωρέσει παντού, ειδικά στις μέρες μας.

ΕΛΛΕ: Η *Ανοιχτή Πληγή* εξυμνεί τη σημασία του «όχι», την αξία της άρνησης στην αγάπη. Τα «όχι» είναι αφροδισιακά μόνο στον έρωτα;

Π.Δ.: Η άρνηση γεννά αντίδραση γενικότερα, ερεθίζει τον εγωισμό, του Έλληνα ιδίως, που είναι ιδιαίτερα ανεπτυγμένος. Το ζω συχνά στη γέφυρα του ποταμιού στην περιοχή όπου μένω. Χωράει μόνο ένα αυτοκίνητο κάθε φορά. Ξέρετε πόσοι οδηγοί μπορούν να μείνουν εκεί επ' αόριστον με σταυρωμένα τα χέρια μπροστά στο τιμόνι (στην καλύτερη περίπτωση) αν τολμήσεις να τους αρνηθείς το εξορισμό και εκ φύσεως γι' αυτούς κεκτημένο της προτεραιότητας;

Περισσότερες πληροφορίες για τους Κόρε. Ύδρο στο www.koreydro.gr

«ΜΑΣ ΤΥΦΛΩΝΟΥΝ Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ, ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ, ΟΤΑΝ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΤΗ ΜΟΡΦΗ ΕΜΜΟΝΗΣ»

Το νέο άλμπουμ των Κόρε.Ύδρο. *Απλές Ασκήσεις στον Υπαρξισμό* κυκλοφορεί από την Inner Ear, ενώ υπάρχει και η εκδοχή του σε βινύλιο.

